

Posudek vedoucí bakalářské práce

Nikola Gruntová. 2017. *Analýza Pinochetova režimu v Chile v letech 1973–1990*. 54 stran.

Bakalářská práce Nikoloy Gruntové se věnuje specifickému rozměru diktatury Augusta Pinocheta, kterým je role armády, což je v kontextu latinskoamerických režimů bezpochyby relevantní. Autorka se snaží na případ Chile aplikovat definici a typologii autoritářských režimů Juana J. Linze a charakterizuje režim na základě čtyř kritérií: limitovaného pluralismu, mobilizace, mentality a vůdcovství. Zaměřuje se na pozici armádních elit a její proměnu v průběhu vymezeného období. Právě charakteristika této proměny je hlavním cílem práce a předmětem výzkumné otázky, která se ptá, jak se změnilo postavení armády po roce 1973 a zda je možné Pinochetův režim označit jako byrokraticko-militaristický (s. 1).

Struktura textu je přehledná, logická a odpovídá stanoveným cílům práce. V první kapitole autorka představuje svá teoretická východiska, tedy Linzovu koncepci autoritářských režimů a jejich typologii. Následuje kapitola analyzující autoritářský režim v Chile, v níž jsou historicko-politická fakta a souvislosti provázány s jednotlivými charakteristickými znaky režimu. Třetí kapitola se věnuje armádě a zkoumá její pozici a roli před vojenským pučem, v průběhu vlády Augusta Pinocheta a následně i v první fázi demokratického vývoje Chile, který byl výrazně ovlivněn Ústavou z roku 1980 zajišťující armádě vysokou míru autonomie.

Po obsahové stránce mám k práci několik připomínek. Určitým limitem práce je poměrně vysoká míra deskripce ve smyslu chronologického popisu historických událostí. Zvláště ve třetí kapitole bych doporučila větší důraz na analytičtější srovnání pozice armády v jednotlivých obdobích na základě jasně formulovaných kritérií – např. institucionálního zapojení armády do politického systému, počtu armádních důstojníků v politických institucích, kontroly ekonomiky ze strany armády apod. Autorka předkládá řadu relevantních informací, které však spíše řadí za sebe, než aby z nich systematicky vyvozovala nějaké komparativní závěry. Stejně tak zůstává spíše s půli cesty v případě analýzy prvků byrokraticko-militaristického režimu. Každopádně je však nutné ocenit snahu autorky postihnout hlavní momenty a faktory, které pozici armády ovlivňovaly, a směřovat tak k naplnění cílů práce.

Z formálního hlediska je práce většinou bezproblémová. Místy se vyskytují stylistické, gramatické a typografické chyby (skloňování, malá/velká písmena, interpunkce, mezery, překlepy), ale jejich četnost není velká. Zdrojová základna je dostatečná a relevantní. Ačkoli má autorka někdy tendenci ve větší míře využívat české sekundární zdroje (např. Balík, Kubát), snaží se o jejich kombinaci s originálními autory a čerpá převážně z odborné literatury zahraniční provenience.

Celkově považuji práci Nikoly Gruntové za zdařilou a splňující podmínky pro odborné texty v bakalářském stupni studia. Autorka dokázala na dostatečné úrovni aplikovat teoretické principy, samostatně argumentovat a pracovat se zdroji. Pozitivně hodnotím rovněž její poctivý přístup při psaní práce a pravidelné konzultace.

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 28. května 2017

Lenka Špičánová